

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 87

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

1 kwietnia 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

OPINIE

Europejski Bank Centralny

2010/C 87/01

Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 18 marca 2010 r. w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 1998/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE oraz 2009/65/WE w odniesieniu do kompetencji Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (CON/2010/23)

1

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisji Europejskiej

2010/C 87/02

Jednolite zastosowanie nomenklatury scalonej (CN) (Klasyfikacja towarów)

9

2010/C 87/03

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5761 – E.ON/MASDAR/JV) ⁽¹⁾

10

PL

Cena:
3 EUR⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2010/C 87/04	Decyzja Rady z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie mianowania członków oraz zastępców członków z Polski Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy	11
--------------	--	----

Komisji Europejskiej

2010/C 87/05	Kursy walutowe euro	12
--------------	---------------------------	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2010/C 87/06	Decyzja o podjęciu środka odnoszącego się do reorganizacji <i>Commercial Value Insurance A.A.E.</i> (Publikacja zgodnie z art. 6 dyrektywy 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń)	13
2010/C 87/07	Decyzja w sprawie reorganizacji spółki <i>Progress Assicurazioni S.p.A.</i> (Ogłoszenie publikowane zgodnie z art. 6 dyrektywy 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń)	14
2010/C 87/08	Aktualizacja wykazu służb krajowych właściwych do przeprowadzania kontroli granicznej do celów art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 247 z 13.10.2006, s. 17; Dz.U. C 77 z 5.4.2007, s. 11; Dz.U. C 153 z 6.7.2007, s. 21; Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 15)	15

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 18 marca 2010 r.

w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 1998/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE oraz 2009/65/WE w odniesieniu do kompetencji Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych

(CON/2010/23)

(2010/C 87/01)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 25 listopada 2009 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 1998/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE oraz 2009/65/WE w odniesieniu do kompetencji Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem dyrektywy”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekt dyrektywy zawiera postanowienia mające wpływ na przyczynianie się Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) do należytego wykonywania polityk w odniesieniu do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi oraz stabilności systemu finansowego, zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu.

Uwagi wyrażone w niniejszej opinii powinny być brane pod uwagę w związku z opiniami EBC CON/2009/88 ⁽²⁾ i CON/2010/5 ⁽³⁾, wydanymi na tle bieżącej reformy nadzoru finansowego w Europie ⁽⁴⁾.

Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Uwagi ogólne

- 1.1. EBC popiera cel projektu dyrektywy polegający na wprowadzeniu do 11 dyrektyw dotyczących sektora finansowego zmian potrzebnych do zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania Europejskich Organów Nadzoru (ESA) oraz Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ESRB).

- 1.2. Uwagi zawarte w niniejszej opinii oraz propozycje zmian koncentrują się głównie na zagadnieniach mających bezpośrednie znaczenie dla EBC/ESBC i ESRB oraz dla ich współpracy z ESA oraz właściwymi organami krajowymi. W związku z tym szczególne znaczenie dla realizacji ich zadań ma usunięcie wszelkich mogących obecnie istnieć przeszkód prawnych we wzajemnym udostępnianiu danych pomiędzy EBC/ESBC, ESRB, trzema ESA oraz właściwymi organami krajowymi.

1.3. *Przyjęcie standardów technicznych*

- 1.3.1. Projekty rozporządzeń ustanawiających ESA (zwane dalej „projektami rozporządzeń ESA”) przewidują jednolitą procedurę przyjmowania standardów technicznych⁽⁵⁾. Projekty standardów technicznych zostaną opracowane przez każdy z ESA w formie rozporządzeń lub decyzji⁽⁶⁾ i zatwierdzone przez Komisję. W powyższym kontekście projekt dyrektywy przewiduje szereg zmian w prawodawstwie sektorowym, identyfikując obszary, w których powinny zostać opracowane standardy techniczne⁽⁷⁾. Jak już podkreślono w opinii EBC CON/2010/5, EBC w pełni popiera ustanowienie jednolitej księgi zasad mającej zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych na jednolitym rynku, a tym samym potrzebę wprowadzenia skutecznego instrumentu ustanawiającego zharmonizowane wiążące standardy techniczne w zakresie usług finansowych⁽⁸⁾.

- 1.3.2. W zakresie uprawnień wykonawczych powierzonych Komisji Traktat wprowadza rozróżnienie pomiędzy aktami delegowanymi (art. 290 Traktatu) i aktami wykonawczymi (art. 291 Traktatu). W wyniku tego rozróżnienia rozporządzenia i decyzje przyjęte przez Komisję w celu zatwierdzenia projektów standardów technicznych będą należeć do jednej z tych dwóch kategorii. W kontekście prawodawstwa UE dotyczącego usług finansowych instytucje Unii biorące udział w procesie prawodawczym powinny osiągnąć wspólne stanowisko dotyczące przyjęcia odpowiedniej metodologii dla włączenia aktów prawnych Komisji zatwierdzających takie projekty standardów technicznych w bardziej ogólne ramy działania uprawnień delegowanych i wykonawczych określone w Traktacie.

- 1.3.3. W zakresie, w jakim projekty standardów technicznych stanowią „projekty aktów Unii” w rozumieniu pierwszego tiret art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 Traktatu i wchodzą w zakres dziedzin podlegających kompetencji EBC, należy zasięgnąć opinii EBC w sprawie projektów aktów delegowanych albo wykonawczych zatwierdzających projekty standardów technicznych. W wyroku w sprawie OLAF⁽⁹⁾ Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił, że obowiązek zasięgnięcia opinii EBC w sprawie projektów aktów Unii „ma co do istoty zapewniać, że autor takiego aktu nie przyjmie go bez zasięgnięcia opinii instytucji, która ze względu na szczególne zadania, jakie wykonuje w ramach Wspólnoty w danej dziedzinie i wysoki stopień znajomości tematu, może mieć szczególnie wartościowy wkład w planowany proces uchwalania aktu”. Mając na uwadze wagę przyszłej funkcji standardów technicznych jako istotnego składnika prawodawstwa Unii w zakresie usług finansowych, EBC będzie wykonywał swoją rolę doradcą zgodnie z określonymi powyżej zasadami.

2. **Uwagi szczegółowe**

2.1. *Dyrektywa 2003/71/WE⁽¹⁰⁾*

Publikowanie wszystkich prospektów w formie elektronicznej i ich dostępność bezpośrednio na stronie internetowej przyszłego Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) albo przez hiperłącze do odpowiednich stron internetowych przyczyni się do zwiększenia przejrzystości⁽¹¹⁾. W związku z powyższym EBC zdecydowanie popiera postulat poprawy dostępności i porównywalności określonych kluczowych informacji podawanych w prospektach poprzez opracowanie standardu dla danych referencyjnych dotyczących papierów wartościowych i emitentów, w celu udostępnienia takich danych podmiotom decyzyjnym, organom regulacyjnym i rynkom finansowym za pośrednictwem międzynarodowej infrastruktury publicznej⁽¹²⁾. Prospekty zawierają kluczowe informacje mogące mieć znaczenie dla celów analizy ryzyka systemowego, zarządzania ryzykiem przez przedsiębiorców oraz sporządzania statystyk dotyczących papierów wartościowych; powinna zatem zostać zapewniona łatwa dostępność takich informacji. W związku z tym EBC jest gotowy do współpracy z ESMA przy wspólnym zaprojektowaniu i uruchomieniu elektronicznego zbioru danych i związanych z tym procesów.

2.2. Dyrektywa 2006/48/WE ⁽¹³⁾

2.2.1. Szereg przewidzianych w projekcie dyrektywy zmian w dyrektywach sektorowych ma na celu dalszą poprawę kanałów przepływu informacji pomiędzy odpowiednimi organami na poziomie Unii i państw członkowskich ⁽¹⁴⁾. EBC przyjmuje te projektowane zmiany z zadowoleniem, w szczególności te wprowadzane w celu uwzględnienia powstania ESRB ⁽¹⁵⁾. EBC sugeruje dodatkowo wprowadzenie dwóch następujących zmian.

2.2.2. Po pierwsze, projekt dyrektywy wyjaśnia, że właściwe organy są uprawnione do udostępniania informacji Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowego (EBA). EBC zaleca wprowadzenie poprawki do jednego przepisu dyrektywy 2006/48/WE dla usunięcia jakiegokolwiek ewentualnej przeszkody prawnej dla wymiany informacji pomiędzy EBA i ESRB. Wprowadzenie takiej poprawki wyjaśniłoby, że EBA jest uprawniony, zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE i odpowiednimi przepisami projektu rozporządzenia w sprawie EBA, do przekazywania ESRB wszystkich informacji otrzymanych od organów krajowych, koniecznych do realizacji zadań ESRB, bez uszczerbku dla innych mających zastosowanie europejskich przepisów, w szczególności art. 15 ust. 4 projektu rozporządzenia w sprawie ESRB.

2.2.3. Po drugie, dyrektywa 2006/48/WE powierza wykonywanie określonych zadań ⁽¹⁶⁾ (w tym odnoszących się do wymiany informacji ⁽¹⁷⁾) kolegiom organów nadzoru, w związku z czym mające zastosowanie wymogi dotyczące poufności ⁽¹⁸⁾ nie mogą stanowić dla właściwych organów przeszkody w wymianie informacji poufnych w ramach kolegiów organów nadzoru ⁽¹⁹⁾. W świetle możliwego znaczenia informacji dostępnych w ramach kolegiów organów nadzoru EBC zaleca wprowadzenie przepisu wprost przewidującego, że ESA mogą udostępniać ESRB poufne informacje związane z działalnością kolegiów organów nadzoru ⁽²⁰⁾, w przypadkach gdy informacje takie mają znaczenie dla spełniania zadań ESRB ⁽²¹⁾, na podstawie uzasadnionych wniosków z jej strony. Wyjaśnienie to mogłoby zostać wprowadzone w art. 12 projektów rozporządzeń ESA dotyczącym kolegiów organów nadzoru albo w dyrektywach sektorowych dotyczących kolegiów nadzoru, w kontekście odpowiednich przepisów dotyczących wymiany informacji.

3. Propozycje zmian

Propozycje zmian w projekcie dyrektywy wraz z ich uzasadnieniem zamieszczono w załączniku.

Frankfurt nad Menem dnia 18 marca 2010 r.

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

- (¹) COM(2009) 576 wersja ostateczna.
- (²) Opinia EBC CON/2009/88 z dnia 26 października 2009 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym oraz ustanawiającego Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego oraz projektu decyzji Rady powierzającej Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania dotyczące funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. C 270 z 11.11.2009, s. 1). Opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EBC pod adresem <http://www.ecb.europa.eu>
- (³) Opinia EBC CON/2010/5 z dnia 8 stycznia 2010 r. sprawie trzech projektów rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiających Europejski Organ Nadzoru Bankowego, Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (Dz.U. C 13 z 20.1.2010, s. 1).
- (⁴) W dniu 23 września 2009 r. Komisja Europejska przyjęła pakiet projektów prawodawczych składający się z: 1) projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym oraz ustanawiającego Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (COM(2009) 499 wersja ostateczna) (zwanego dalej „projektem rozporządzenia w sprawie ESRB”); 2) projektu decyzji Rady powierzającej Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania dotyczące funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (COM(2009) 500 wersja ostateczna); 3) projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego (COM(2009) 501 wersja ostateczna) (zwanego dalej „projektem rozporządzenia w sprawie EBA”); 4) projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (COM(2009) 502 wersja ostateczna); oraz 5) projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (COM(2009) 503 wersja ostateczna). Po wejściu w życie Traktatu w dniu 1 grudnia 2009 r. nową podstawą prawną projektu decyzji w sprawie ESRB jest art. 127 ust. 6 Traktatu (poprzednio art. 105 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską), co spowodowało przekształcenie projektu decyzji w sprawie ESRB w projekt rozporządzenia.
- (⁵) Zob. art. 7 projektów rozporządzeń ESA.
- (⁶) Artykuł 7 ust. 2 projektów rozporządzeń ESA.
- (⁷) Motyw 9 projektu dyrektywy.
- (⁸) Zob. przykładowo motyw 14 projektu rozporządzenia w sprawie EBA.
- (⁹) Sprawa C-11/00 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu [2003] ECR I-7147, w szczególności pkt 110 i 111.
- (¹⁰) Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).
- (¹¹) Zgodnie z projektem dyrektywy ESMA ma publikować na swojej stronie internetowej wykaz zatwierdzonych prospektów emisyjnych, w tym, gdzie ma to zastosowanie, hiperłącze do prospektu emisyjnego opublikowanego na stronie internetowej właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, lub na stronie internetowej emitenta lub na stronie internetowej rynku regulowanego (Artykuł 5 ust. 3 projektu dyrektywy wprowadzający nowy art. 14 ust. 4a do dyrektywy 2003/71/WE). Ogólne stanowisko uzgodnione w Radzie w odniesieniu do innych zmian dyrektywy 2003/71/WE przewiduje, że państwa członkowskie również wprowadzą wymóg publikacji prospektów w formie elektronicznej (zobacz art. 1 ust. 13 lit b) ogólnego stanowiska w sprawie projektu Komisji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/71/WE i dyrektywę 2004/109/WE (2009/0132 (COD), 17451/09)). Artykuł 14 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/71/WE pozostawia obecnie państwom członkowskim decyzję co do wprowadzenia wymogu publikowania przez emitentów tych prospektów w formie elektronicznej.
- (¹²) Opinia EBC CON/2010/6 w sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/71/WE i 2004/109/WE, pkt 1.2.
- (¹³) Dyrektywa nr 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przedrządowa) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1).
- (¹⁴) Co do dyrektywy 2006/48/WE zob. art. 9 ust. 10, 11, 12, 25 i 27 projektu dyrektywy.
- (¹⁵) Zob. przykładowo art. 9 ust. 12 projektu dyrektywy zmieniający art. 49 dyrektywy 2006/48/WE.
- (¹⁶) Wymienionych w art. 129, art. 130 ust. 1 i art. 131a dyrektywy 2006/48/WE.
- (¹⁷) Artykuł 131a ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE.
- (¹⁸) Zgodnie z sekcją 2 rozdziału 1 dyrektywy 2006/48/WE.
- (¹⁹) Artykuł 131a ust. 1, trzeci akapit dyrektywy 2006/48/WE.
- (²⁰) W tym kolegów ustanowionych na podstawie art. 42a ust. 3 dyrektywy 2006/48/WE.
- (²¹) Dostęp ESRB do informacji udostępnianych w ramach kolegów organów nadzoru byłby zgodny ze stanowiskiem zajęтым przez grupę wysokiego szczebla do spraw nadzoru finansowego w Unii pod przewodnictwem Jacquesa de Larosière’a w jej raporcie z dnia 25 lutego 2009 r., punkty 180 i 186, s. 45 i 47, przez Komisję w jej komunikacie z dnia 27 maja 2009 r. w sprawie europejskiego nadzoru finansowego (COM(2009) 252 wersja ostateczna s. 15) oraz przez Radę ECOFIN w konkluzjach z dnia 9 czerwca 2009 r., s. 13, które popierają dostęp ESRB do tych informacji.

ZAŁĄCZNIK

Propozycje Zmian ⁽¹⁾

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiana proponowana przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 1	
Motyw 15 projektu dyrektywy	
„(15) Nowa struktura nadzoru ustanowiona w ramach ESFS będzie wymagać ścisłej współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru a europejskimi organami nadzoru. Zmiany w odpowiednim prawodawstwie powinny zapewnić wyeliminowanie przeszkód prawnych utrudniających wykonywanie obowiązków w zakresie wymiany informacji przewidzianych w zaproponowanych przez Komisję rozporządzeniach ustanawiających europejskie organy nadzoru.”	„(15) Nowa struktura nadzoru utworzona wraz z ustanowieniem w ramach ESFS i ESRB będzie wymagać ścisłej współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru a europejskimi organami nadzoru między europejskimi organami nadzoru oraz ESRB pomiędzy sobą, a także z ESRB . Zmiany w odpowiednim prawodawstwie powinny zapewnić wyeliminowanie przeszkód prawnych utrudniających wykonywanie obowiązków w zakresie wymiany informacji przewidzianych w zaproponowanych przez Komisję rozporządzeniach ustanawiających europejskie organy nadzoru oraz ESRB .”

Uzasadnienie:

Prawodawstwo sektorowe wymaga zmian uwzględniających ustanowienie ESA oraz ESRB. W motywie 5 projektu dyrektywy można także wprowadzić odniesienie do dwóch przyjętych przez Komisję projektów dotyczących ESRB jako części pakietu prawodawczego dotyczącego europejskiego nadzoru finansowego.

Zmiana nr 2

Artykuł 1 ust. 1 projektu dyrektywy
(Zmiana dyrektywy 98/26/WE ⁽²⁾ – art. 6 ust. 3)

„3. Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 2, natychmiast informuje pozostałe państwa członkowskie i Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady .../... oraz przekazuje temu ostatniemu wszystkie informacje istotne do realizacji powierzonych mu zadań.”	„3. Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 2, natychmiast informuje o decyzjach podjętych zgodnie z ust. 1 pozostałe państwa członkowskie, Komisję, Europejski Bank Centralny, banki centralne państw członkowskich i Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady .../... oraz przekazuje temu ostatniemu wszystkie informacje istotne do realizacji powierzonych mu zadań . Po otrzymaniu takiej informacji Komisja natychmiast zawiadamia wszystkie wskazane systemy i operatorów systemów o decyzjach podjętych zgodnie z ust. 1. ”
---	--

Uzasadnienie:

Proponowana zmiana art. 6 ust. 3 dyrektywy 98/26/WE stanowi bardzo znaczącą poprawę w zakresie skutków wynikających z wszczęcia postępowania upadłościowego dla nieodwołalności i ostateczności wykonania zleceń transferu. Takie skutki są jednak ważne dla wszystkich organów nadzoru nad systemami płatności, systemami rozliczeniowymi i rozrachunku oraz nad inną krytyczną infrastrukturą. Lista dystrybucyjna dla zawiadomień o takich postępowaniach musi zatem zostać rozszerzona, aby zawierała nie tylko Komisję i ESMA, ale także krajowe banki centralne (KBC) oraz EBC, łącznie stanowiące ESBC, jako że mają one przewidziane prawem wyłączne zadania w zakresie nadzoru nad systemami płatności, systemami rozliczeniowymi i rozrachunku.

Ważne jest ponadto, aby Komisja ze skutkiem natychmiastowym przekazywała zawiadomienia o wszczęciu procedur upadłościowych odpowiednim podmiotom objętym zakresem dyrektywy 98/26/WE, zapewniając tym samym, aby podmioty te nie wykonywały zleceń transferu w sytuacji, gdy mają lub powinny mieć wiadomość o wszczęciu postępowania upadłościowego.

Wreszcie, wzmianka w projekcie dyrektywy o obowiązku państwa członkowskiego udzielenia ESMA wszelkich potrzebnych informacji powinna zostać skreślona, gdyż zaleca się powierzenie zadań informacyjnych Komisji. Co więcej, państwa członkowskie są w stanie udzielić tylko informacji dotyczących decyzji, o których mowa w art. 6 dyrektywy 98/26/WE, a nie wszystkich informacji niezbędnych dla zadań ESMA. Proponuje się także pomniejszą zmianę w pierwszym zdaniu art. 6 ust. 3 wyjaśniającą dokładny zakres obowiązku informacyjnego.

⁽¹⁾ Projekt dyrektywy został opracowany przed wejściem w życie Traktatu. Potrzebne będzie dostosowanie odwołań do Traktatu w tekście proponowanym przez Komisję.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiana proponowana przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 3

Artykuł 1 ust. 2 projektu dyrektywy
(Zmiana dyrektywy 98/26/WE – pierwszy akapit art. 10 ust. 1)

„Państwa członkowskie określają systemy, które mają zostać objęte zakresem niniejszej dyrektywy oraz odpowiednich operatorów systemów, którzy mają zostać objęci zakresem niniejszej dyrektywy oraz zgłaszają dane systemy i operatorów Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz informują Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o władzach wyznaczonych zgodnie z art. 6 ust. 2. Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych publikuje te informacje na swojej stronie internetowej.”

„Państwa członkowskie określają systemy, które mają zostać objęte zakresem niniejszej dyrektywy oraz odpowiednich operatorów systemów, którzy mają zostać objęci zakresem niniejszej dyrektywy oraz zgłaszają dane systemy i operatorów ~~Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisji~~ oraz informują ~~Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisję~~ o władzach wyznaczonych zgodnie z art. 6 ust. 2. ~~Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisja~~ publikuje te informacje na swojej stronie internetowej.”

Uzasadnienie:

Od przyjęcia dyrektywy 98/26/WE Komisja przyjęła utrwaloną już praktykę opracowywania listy zgłoszonych systemów. Dlatego, biorąc pod uwagę podstawowe zadanie ESBC popierania sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych oraz funkcje nadzorcze EBC/KBC dotyczące systemów płatności, systemów rozliczeniowych i rozrachunku, EBC uważa, iż Komisja powinna w dalszym ciągu wykonywać to zadanie.

Zmiana nr 4

(Zmiana dyrektywy 2002/87/WE ⁽³⁾ – ostatni akapit art. 12 ust. 1 (nowa))

„Właściwe władze mogą również wymieniać informacje, które mogą być niezbędne do celów wykonania powierzonych im zadań dotyczących podmiotów objętych regulacją należących do konglomeratu finansowego, zgodnie z zasadami sektorowymi, z następującymi organami: bankami centralnymi, Europejskim Systemem Banków Centralnych oraz Europejskim Bankiem Centralnym.”

(Brak poprawki w projekcie dyrektywy)

„Właściwe władze mogą również wymieniać **z bankami centralnymi (w tym EBC oraz krajowymi bankami centralnymi należącymi do Europejskiego Systemu Banków Centralnych), Europejskimi Organami Nadzoru oraz Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego** informacje, które mogą być niezbędne do celów wykonania powierzonych im zadań dotyczących podmiotów objętych regulacją należących do konglomeratu finansowego, zgodnie z zasadami sektorowymi, ~~z następującymi organami: bankami centralnymi, Europejskim Systemem Banków Centralnych oraz Europejskim Bankiem Centralnym.~~”

Uzasadnienie:

Należy usunąć przeszkody w wymianie informacji pomiędzy właściwymi organami i bankami centralnymi, ESA oraz ESRB na tle dyrektywy 2002/87/WE.

Zmiana nr 5

(Zmiana dyrektywy 2003/41/WE ⁽⁴⁾ – art. 20a ust. 2 (nowy))

Brak tekstu.

„Artykuł 20a
Tajemnica zawodowa i współpraca pomiędzy władzami
1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej dotyczy wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwej władzy. Informacje objęte tajemnicą zawodową nie mogą zostać ujawnione żadnej innej osobie ani organowi, chyba że w sposób prawem określony.
2. Właściwe władze państw członkowskich współpracują ze sobą w przypadkach potrzebnych dla wykonywania swoich obowiązków i korzystania ze swoich kompetencji. Właściwe władze udzielają pomocy właściwym władzom innych państw członkowskich.
3. Przepis ust. 1 nie stanowi przeszkody dla właściwych władz w wymianie informacji poufnych lub w przekazywaniu informacji poufnych Europejskiemu Organowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) lub Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (ESRB). Informacje

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiana proponowana przez EBC ⁽¹⁾
	wymieniane pomiędzy właściwymi władzami oraz EIOPA lub ESRB są objęte tajemnicą zawodową.”

Uzasadnienie:

Przepis dotyczący tajemnicy zawodowej i współpracy między właściwymi organami jest zazwyczaj wprowadzany do dyrektyw dotyczących sektora finansowego, powinien zatem zostać zawarty w dyrektywie 2003/41/WE. Wymiana informacji poufnych przez właściwe organy z EIOPA i ESRB może być konieczna dla wykonywania ich zadań, w związku z czym należy usunąć wszelkie przeszkody prawne dla przekazywania takich informacji.

Zmiana nr 6

Artykuł 6 ust. 11 lit. b) projektu dyrektywy
(Zmiana dyrektywy 2004/39/WE ⁽²⁾ – art. 58 ust. 5)

„5. Artykuły 54, 58 i 63 nie stanowią przeszkody dla właściwych władz do przekazywania Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady .../..., bankom centralnym, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w ramach ich kompetencji, jako władz monetarnych oraz, w miarę potrzeb, do innych władz publicznych odpowiedzialnych za nadzorowanie systemów płatniczych i rozliczeniowych, informacji poufnych na potrzeby wykonania ich zadań; podobnie władze te lub organy nie będą powstrzymywane przed przekazywaniem właściwym władzom informacji, których mogą one potrzebować do celów wykonywania funkcji przewidzianych w niniejszej dyrektywie.”

„5. Artykuły 54, 58 i 63 nie stanowią przeszkody dla właściwych władz do przekazywania Europejskiemu Organowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady .../..., **oraz** bankom centralnym, **w tym krajowym bankom centralnym należącym do Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu**, w ramach ich kompetencji jako władz monetarnych **oraz, w miarę potrzeb, do innych władz publicznych odpowiedzialnych za nadzorowanie systemów płatniczych i rozliczeniowych**, informacji poufnych **jeżeli są one przeznaczone** na potrzeby wykonania ich zadań, **w tym prowadzenia polityki pieniężnej oraz związanego z tym dostarczania płynności, nadzorowania systemów płatniczych, rozliczeniowych i rozrachunkowych oraz czuwania nad stabilnością systemu finansowego**; podobnie władze te lub organy nie będą powstrzymywane przed przekazywaniem właściwym władzom informacji, których mogą one potrzebować do celów wykonywania funkcji przewidzianych w niniejszej dyrektywie.”

Uzasadnienie:

Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie spójności z odpowiadającymi jej przepisami zawartymi już w innych dyrektywach sektorowych oraz w szczególności w dyrektywie 2006/48/WE.

Zmiana nr 7

Artykuł 9 ust. 10 projektu dyrektywy
(Zmiana dyrektywy 2006/48/WE – art. 44 ust. 2)

„2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami różnych państw członkowskich lub dla przekazywania informacji przez właściwe organy Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowego, zgodnie z niniejszą dyrektywą lub innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do instytucji kredytowych. Informacje te podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 1.”

„2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami różnych państw członkowskich lub dla przekazywania informacji przez właściwe organy Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowego, zgodnie z niniejszą dyrektywą, ~~lub~~ innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do instytucji kredytowych **lub art. [12], 20 i 21 rozporządzenia .../... [EBA]**. Informacje te podlegają warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 1.”

Uzasadnienie:

Artykuł 44 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE w brzmieniu zmienionym przez projekt dyrektywy wyjaśnia już, że właściwe organy mogą dokonywać wymiany informacji z EBA. Wyjaśnienie to odpowiada proponowanej zmianie art. 49 dyrektywy 2006/48/WE, która zezwala właściwym organom na przekazywanie informacji do ESRB, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 130 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiana proponowana przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Proponowana zmiana wprowadza do art. 44 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE odwołanie do wprost wymienionych art. 20 i 21 projektu rozporządzenia w sprawie EBA. Artykuł 20 rozporządzenia .../... [EBA] dotyczy zbierania przez EBA informacji od właściwych organów. Zgodnie z art. 21 tego samego rozporządzenia EBA ma współpracować z ESRB i dostarczać ESRB regularnych i aktualnych informacji przydatnych w wykonywaniu jej zadań wymienionych w art. 15 rozporządzenia .../... [ESRB].

Łączna lektura zmienionego art. 44 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE oraz dwóch powyższych artykułów projektu rozporządzenia w sprawie EBA i projektu rozporządzenia w sprawie ESRB wyjaśnia, że EBA jest uprawniony do dalszego przekazywania ESRB wszelkich informacji otrzymanych od właściwych organów, które są potrzebne do wykonywania zadań ESRB.

Jeżeli dojdzie do zmiany art. 12 rozporządzenia .../... [EBA] dotyczącego kolegium organów nadzoru w sposób proponowany w punkcie 2.2.3 niniejszej opinii, w art. 44 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE należałoby wymienić także ten przepis dla wyjaśnienia, że EBA może udostępniać ESRB informacje otrzymane od kolegiów organów nadzoru.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje umieszczenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

⁽²⁾ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

JEDNOLITE ZASTOSOWANIE NOMENKLATURY SCALONEJ (CN)

(Klasyfikacja towarów)

(2010/C 87/02)

Publikacja Not wyjaśniających przyjętych na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾

W Notach wyjaśniających do Nomenklatury Scalonej Wspólnot Europejskich ⁽²⁾ wprowadza się następujące zmiany:

Strony 256–258

Dział 64 Uwagi ogólne

Akapit drugi punktu 1 c) Uwag ogólnych otrzymuje brzmienie:

„Dodatki pełnią zazwyczaj funkcję ozdobną, a wzmocnienia funkcję ochronną lub wzmacniającą. Ponieważ wzmocnienia są nakładkami na cholewkę, mającymi na celu nadanie jej większej wytrzymałości, mocuje się je do zewnętrznej powierzchni cholewki, a nie jedynie do podszewki. Część podszewki może być jednak pod wzmocnieniem widoczna, pod warunkiem że jej funkcja wzmacniająca nie jest skutkiem tego obniżona. Oprócz przymocowania do cholewki, wzmocnienie lub dodatek mogą być również przymocowane do podeszwy lub wchodzić w nią. Materiał nie jest uważany za dodatek lub wzmocnienie, ale za część cholewki, pod warunkiem że sposób połączenia materiałów pod spodem nie jest trwały (szwy są przykładem trwałego sposobu połączenia).”

Punkt 3 rozważań w tekście znajdującym się pod rysunkami w pkt 1 c) Uwag ogólnych, otrzymuje brzmienie:

„3. Usuwając część ze skóry wyprawionej (3), zostaje odsłonięta powierzchnia z materiału włókienniczego (zaznaczona literą A na rysunku) i powierzchnia materiału podszewki znajdującej się pod spodem części 3. Ponieważ materiał włókienniczy nie występuje pod całą częścią 3. i ponieważ podszewka nie jest uważana za cholewkę oraz ponieważ pod skórą wyprawioną głównie znajduje się materiał podszewki, część ze skóry wyprawionej nie wzmacnia materiału cholewki, a zatem musi być uważana za część cholewki.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 133 z 30.5.2008, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5761 – E.ON/MASDAR/JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2010/C 87/03)

W dniu 24 marca 2010 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32010M5761 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 22 marca 2010 r.

w sprawie mianowania członków oraz zastępców członków z Polski Komitetu Doradczego
ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy

(2010/C 87/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2003/C 218/01 z dnia 22 lipca 2003 r. ustanawiającą Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wykaz kandydatów przedłożony Radzie przez rządy państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W swojej decyzji z dnia 16 lutego 2010 r. ⁽²⁾ Rada mianowała członków oraz zastępców członków Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy na okres od dnia 1 marca 2010 r. do dnia 28 lutego 2013 r., z wyjątkiem niektórych członków oraz zastępców członków, w tym członków i zastępców członków z Polski reprezentujących grupy „związki zawodowe” i „organizacje pracodawców”.

(2) Rząd Polski zaproponował kandydatów na wolne stanowiska,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Członkami i zastępcami członków Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy na okres do **dnia 28 lutego 2013 r.** zostają niniejszym mianowani:

I. Przedstawiciele związków zawodowych

Członek	Zastępcy członka
Iwona PAWLACZYK	Mariusz ŁUSZCZYK Andrzej SZCZEPANIAK

II. Przedstawiciele organizacji pracodawców

Członek	Zastępcy członka
Zbigniew ŻUREK	Jacek MĘCINA Marek KOŁODZIEJSKI

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2010 r.

W imieniu Rady
M. Á. MORATINOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 218 z 13.9.2003, s. 1.

⁽²⁾ Jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym.

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

31 marca 2010 r.

(2010/C 87/05)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3479	AUD	Dolar australijski	1,4741
JPY	Jen	125,93	CAD	Dolar kanadyjski	1,3687
DKK	Korona duńska	7,4447	HKD	Dolar hong kong	10,4653
GBP	Funt szterling	0,88980	NZD	Dolar nowozelandzki	1,9024
SEK	Korona szwedzka	9,7135	SGD	Dolar singapurski	1,8862
CHF	Frank szwajcarski	1,4276	KRW	Won	1 525,11
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,8922
NOK	Korona norweska	8,0135	CNY	Yuan renminbi	9,2006
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,2638
CZK	Korona czeska	25,440	IDR	Rupia indonezyjska	12 227,26
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,3968
HUF	Forint węgierski	265,75	PHP	Peso filipińskie	60,920
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	39,6950
LVL	Łat łotewski	0,7085	THB	Bat tajlandzki	43,598
PLN	Złoty polski	3,8673	BRL	Real	2,4043
RON	Lej rumuński	4,0970	MXN	Peso meksykańskie	16,6573
TRY	Lir turecki	2,0512	INR	Rupia indyjska	60,5140

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Decyzja o podjęciu środka odnoszącego się do reorganizacji Commercial Value Insurance A.A.E.

(Publikacja zgodnie z art. 6 dyrektywy 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń)

(2010/C 87/06)

Zakład ubezpieczeń	Commercial Value A.A.E. Vasilissis Sofias 60, Papdiamandopoulou 115 28 Athens GREECE
Data przyjęcia i wejścia w życie oraz rodzaj decyzji	Decyzja 174/2 z dnia 4 lutego 2010 r. zarządu Urzędu Nadzoru nad Ubezpieczycielami Prywatnymi w sprawie natychmiastowego i całkowitego zawieszenia działalności ubezpieczeniowej przedsiębiorstwa „Commercial Value A.A.E” w kraju i za granicą, Data wejścia w życie: 4.2.2010
Właściwe organy	Urząd Nadzoru nad Ubezpieczycielami Prywatnymi (EPEIA) Ipatias 5 105 57 Athens GREECE
Organ nadzoru	Urząd Nadzoru nad Ubezpieczycielami Prywatnymi (EPEIA) Ipatias 5 105 57 Athens GREECE
Wyznaczony administrator	(imię i nazwisko/nazwa, adres i dane kontaktowe (w przypadku osoby prawnej – dane reprezentującej ją osoby fizycznej))
Prawo właściwe	Przepisy prawa greckiego, zgodnie z art. 9 dekretu z mocą ustawy nr 400/1970

Decyzja w sprawie reorganizacji spółki Progress Assicurazioni S.p.A.

(Ogłoszenie publikowane zgodnie z art. 6 dyrektywy 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń)

(2010/C 87/07)

Zakład ubezpieczeń	Progress Assicurazioni S.p.A. Piazza Alberico Gentili 3 90143 Palermo PA ITALIA
Data przyjęcia, data wejścia w życie oraz rodzaj decyzji	Decyzja ISVAP nr 2773 z dnia 9 lutego 2010 r. – mianowanie komisarza odpowiedzialnego za zarząd tymczasowy zgodnie z art. 230 dekretu nr 209/2005
Właściwy organ	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Organ nadzoru	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Mianowany komisarz	Prof. avv. Andrea GEMMA Piazza Alberico Gentili 3 90143 Palermo PA ITALIA
Prawo właściwe	Włochy art. 230 dekretu nr 209/2005

Decyzją ISVAP nr 2773 z dnia 9 lutego 2010 r., na podstawie art. 230 dekretu nr 209 z dnia 7 września 2005 r., prof. avv. Andrea GEMMA mianowany został komisarzem odpowiedzialnym za zarząd tymczasowy spółki Progress Assicurazioni S.p.A., z siedzibą w Palermo, Piazza Alberico Gentili 3, na okres maksymalnie dwóch (2) miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji. Tym samym zawiesza się funkcjonowanie organów zarządzających i kontrolujących w spółce.

Aktualizacja wykazu służb krajowych właściwych do przeprowadzania kontroli granicznej do celów art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 247 z 13.10.2006, s. 17; Dz.U. C 77 z 5.4.2007, s. 11; Dz.U. C 153 z 6.7.2007, s. 21; Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 15)

(2010/C 87/08)

Publikacja wykazu służb krajowych właściwych do przeprowadzania kontroli granicznej do celów art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) opiera się na informacjach przekazanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 34 kodeksu granicznego Schengen.

Oprócz publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, aktualizowane co miesiąc informacje dostępne są na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa.

ESTONIA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 247 z 13.10.2006

Służby krajowe właściwe do przeprowadzania kontroli granicznej: Politsei- ja Piirivalveamet (Rada ds. Policji i Służby Granicznej)

WĘGRY

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 247 z 13.10.2006

Służby krajowe właściwe do przeprowadzania kontroli granicznej: Rendőrség (policja krajowa) i Vám-és Pénzügyőrség (służba celna i urząd nadzoru finansowego). Ostatnia z wymienionych służb jest obecna na granicach zewnętrznych z Ukrainą, Serbią i Chorwacją.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Zaproszenie do składania wniosków w sprawie grantów dla naukowców w ramach programu prac wspólnego Europejskiego Programu Badań Metrologicznych (EMRP)

(2010/C 87/09)

Niniejszym zawiadamia się o rozpoczęciu procedury zaproszenia do składania wniosków w sprawie grantów dla naukowców w ramach programu prac **Europejskiego Programu Badań Metrologicznych**.

Przyjmowane są wnioski dotyczące następującego zaproszenia:

Etap 3 zaproszenia do składania wniosków EMRP 2009 – Energia:

- granty wspierające doskonałość naukowców (REG),
- granty wspierające mobilność naukowców (RMG).

Otwarte zaproszenie – pierwszy termin:

- granty wspierające mobilność naukowców na wczesnym etapie kariery (ESRMG).

Termin składania i pierwszy termin upływają dnia 7 maja 2010 r.

Informacje dotyczące zaproszenia dostępne są na następującej stronie internetowej:

<http://www.emrponline.eu/energycall/adverts>

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

(2010/C 87/10)

Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), zawierającą zarzut subsydiowania przywozu niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii, który powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 15 lutego 2010 przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaznego i Stalowego (Eurofer) („strona wnosząca skargę”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 25 %, unijnej produkcji niektórych sztab ze stali nierdzewnej.

2. Produkt objęty dochodzeniem

Produktem objętym niniejszym dochodzeniem są sztaby i pręty ze stali nierdzewnej, nieobrobione więcej niż gięte na zimno lub wykończone na zimno, o okrągłym przekroju poprzecznym o średnicy nie mniejszej niż 80 mm („produkt objęty dochodzeniem”).

3. Zarzut subsydiowania

Produktem, którego dotyczy zarzut subsydiowania, jest produkt objęty dochodzeniem, pochodzący z Indii („kraj, którego dotyczy postępowanie”), obecnie objęty kodami CN 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 oraz 7222 20 89. Powyższe kody CN podane są jedynie w celach informacyjnych.

Zarzuca się, że producenci produktu objętego dochodzeniem w Indiach korzystali z szeregu subsydiów przyznawanych przez rząd Indii oraz z subsydiów regionalnych. Subsidia obejmują m.in. programy przyznawania korzyści przedsiębiorstwom działającym w specjalnych strefach gospodarczych/jednostkach nastawionych na wywóz, program „Duty Entitlement Passbook”, program „Advance Authorisation Scheme”, program „Export Promotion Capital Goods Scheme”, przedwyśyłkowe i powyśyłkowe finansowanie wywozu, gwarancje pożyczek

udzielane przez rząd Indii, zwolnienie kredytów eksportowych z podatku od odsetek, program „Duty-Free Replenishment Certificate”/program „Duty Free Imports Authorisation”, program „Duty Drawback Scheme”, program „Income Tax Incentive for Research and Development”, program „Target Plus”, regionalne subsydia stanu Maharasztra (m.in. program zachęt dotyczący podatku od sprzedaży/handlu, program zwolnień z podatków od energii elektrycznej, system zwrotu akcyzy miejskiej, specjalny system kapitałowych środków zachęcających) oraz stanu Gudżarat (programy bodźców dla przemysłu).

Zarzuca się, że wyżej wymienione programy stanowią subsydia, ponieważ pociągają za sobą wkład finansowy rządu Indii lub innych władz regionalnych i przynoszą korzyści odbiorcom, tj. producentom eksportującym produktu objętego dochodzeniem. Zarzuca się ponadto, że wyżej wymienione programy są zależne od wyników wywozu lub są ograniczone do niektórych przedsiębiorstw lub produktów lub regionów i dlatego mają charakter szczególny oraz wymagają stosowania środków wyrównawczych.

4. Zarzut spowodowania szkody

Strona wnosząca skargę przedstawiła dowody świadczące o tym, że udział w rynku przywozu produktu objętego dochodzeniem z kraju, którego dotyczy postępowanie wzrósł.

Dowody *prima facie* przedstawione przez stronę wnoszącą skargę wskazują na to, że oprócz innych skutków ilość oraz ceny przywożonego produktu objętego dochodzeniem miały negatywny wpływ na wielkość sprzedaży, poziom cen stosowanych przez przemysł unijny oraz jego udział w rynku, co ma znaczący niekorzystny wpływ na ogólne wyniki oraz sytuację finansową w przemyśle unijnym.

5. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł unijny lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyna dochodzenie zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

W dochodzeniu zostanie ustalone, czy produkt objęty dochodzeniem pochodzący z kraju, którego dotyczy postępowanie, jest subsydiowany i czy subsydiowanie spowodowało szkodę dla przemysłu unijnego. W przypadku ustalenia wspomnianych faktów w dochodzeniu zostanie zbadane, czy wprowadzenie środków leży w interesie Unii.

5.1. Procedura dotycząca stwierdzenia subsydiowania

Wzywa się producentów eksportujących⁽²⁾ produkt objęty dochodzeniem z kraju, którego dotyczy postępowanie do udziału w dochodzeniu Komisji.

5.1.1. Dochodzenie dotyczące producentów eksportujących

a) Kontrola wrywkowa

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów eksportujących z kraju, którego dotyczy postępowanie, uczestniczących w postępowaniu, oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących, wybierając wzorzec (proces ten zwany jest także „ustalaniem wzorca”). Ustalenie wzorca zostanie przeprowadzone zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności ustalenia wzorca i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić wybór wzorca, wszyscy producenci eksportujący lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji. Strony mają 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej, aby zgłosić się i dostarczyć Komisji następujące informacje na temat ich przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

- nazwę, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,
- obroty w walucie lokalnej, oraz wielkość sprzedaży produktu objętego dochodzeniem na wywóz do Unii, w tonach, w okresie objętym dochodzeniem („OD”) od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r., w odniesieniu do każdego z 27 państw członkowskich⁽³⁾ w ujęciu osobnym i łącznym,
- obroty, w walucie lokalnej, oraz wielkość sprzedaży produktu objętego dochodzeniem na rynku krajowym, w tonach, w OD od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r.,

⁽²⁾ Producentem eksportującym jest każde przedsiębiorstwo w kraju, którego dotyczy postępowanie, które to przedsiębiorstwo produkuje i wywozi produkt objęty dochodzeniem na rynek Unii, pośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej, w tym każde z powiązanych z nim przedsiębiorstw uczestniczących w produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozie produktu objętego postępowaniem. Nieprodukcujący eksporterzy nie są zwykle uprawnieni do indywidualnej stawki cła.

⁽³⁾ Państwami członkowskimi Unii Europejskiej są: Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.

- dokładne określenie rodzaju działalności przedsiębiorstwa w skali światowej w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem,
- nazwy i dokładne określenie rodzaju działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych⁽⁴⁾ uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (przeznaczonej na wywóz lub krajowej) produktu objętego dochodzeniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w wyborze wzorca.

Producenci eksportujący powinni także zaznaczyć, czy w razie gdy nie zostaną włączeni do wzorca, chcieliby otrzymać kwestionariusz i inne formularze wniosków w celu ich wypełnienia i złożenia wniosku o indywidualny margines subsydiowania zgodnie z poniższą sekcją b).

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do wzorca. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do wzorca, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi („kontrola na miejscu”). W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do wzorca, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących producentów eksportujących opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiej strony mniej korzystny niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Ponadto w celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla wyboru wzorca producentów eksportujących Komisja skontaktuje się z władzami kraju wywozu, którego dotyczy postępowanie, oraz może skontaktować się ze wszystkimi znanymi jej zrzeszeniami producentów eksportujących.

Inne istotne informacje dotyczące wyboru wzorca, poza informacjami, do których dostarczenia wzywa się powyżej, muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

⁽⁴⁾ Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego Kodeksu Celnego osoby uważa się za powiązane tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego drugiej osoby; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wujek lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka. (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

W przypadku konieczności ustalenia wzorca wybór wzorca producentów eksportujących może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do wzorca wszystkich znanych producentów eksportujących, władze kraju wywozu oraz zrzeszenia producentów eksportujących.

Wszyscy producenci eksportujący wybrani do wzorca będą musieli przedstawić wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty powiadomienia o wyborze wzorca, o ile nie wskazano inaczej.

Przedsiębiorstwa, które zgodziły się na ewentualne włączenie ich do wzorca, lecz nie zostały do niego wybrane, zostaną uznane za współpracujące („niewybrani do wzorca współpracujący producenci eksportujący”). Bez uszczerbku dla poniższej sekcji b), co wyrównawcze, które może być zastosowane do przywozu pochodzącego od niewybranych do wzorca współpracujących producentów eksportujących, nie przekroczy średniego ważonego marginesu subsydiowania ustalonego dla producentów eksportujących wybranych do wzorca.

b) Indywidualny margines subsydiowania dla przedsiębiorstw niewłączonych do wzorca

Niewybrani do wzorca współpracujący producenci eksportujący mogą wystąpić z wnioskiem, zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, o ustalenie przez Komisję ich indywidualnych marginesów subsydiowania („indywidualny margines subsydiowania”). Producenci eksportujący, którzy chcą wystąpić z wnioskiem o indywidualny margines subsydiowania, muszą zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza zgodnie z powyższą sekcją a) oraz zwrócić go należycie wypełnionego w terminach określonych poniżej. Wypełniony kwestionariusz musi wpłynąć w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o wyborze wzorca, o ile nie wskazano inaczej.

Producenci eksportujący wnioskujący o indywidualny margines subsydiowania powinni mieć jednak świadomość, że Komisja może mimo wszystko podjąć decyzję o nieustaleniu dla nich indywidualnego marginesu subsydiowania, jeżeli, na przykład, liczba producentów eksportujących będzie tak duża, że ustalenie takie byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia w wyznaczonym terminie.

c) Współpraca z władzami kraju wywozu

Kwestionariusze zostaną także przesłane władzom kraju wywozu, którego dotyczy postępowanie.

5.1.2. Dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych uczestniczących w postępowaniu i w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę impor-

terów niepowiązanych, wybierając wzorzec (proces ten zwany jest także „ustalaniem wzorca”). Ustalanie wzorca zostanie przeprowadzone zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności ustalenia wzorca i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić wybór wzorca, wszyscy importerzy niepowiązani lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji. Strony mają 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej, aby zgłosić się i dostarczyć Komisji następujące informacje na temat ich przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

- nazwę, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,
- dokładne określenie rodzaju działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem,
- wielkość w tonach i wartość w euro przywozu do Unii i odsprzedaży dokonanej na rynku unijnym w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. w odniesieniu do przywożonego produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z kraju, którego dotyczy postępowanie,
- nazwy i dokładne określenie rodzaju działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych⁽⁷⁾ uczestniczących w produkcji lub sprzedaży produktu, którego dotyczy dochodzenie,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w wyborze wzorca.

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do wzorca. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do wzorca, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi („kontrola na miejscu”). W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do wzorca, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących importerów opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiej strony mniej korzystny niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Ponadto, w celu otrzymania informacji uznanych za niezbędne dla wyboru wzorca importerów niepowiązanych, Komisja może również skontaktować się ze wszystkimi znanymi zrzeszeniami importerów.

Inne istotne informacje dotyczące wyboru wzorca, poza informacjami, do których dostarczenia wzywa się powyżej, muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

⁽⁷⁾ Definicja strony powiązanej znajduje się w przypisie 4.

⁽⁵⁾ Do wzorca mogą zostać włączeni tylko importerzy niepowiązani z producentami eksportującymi. Importerzy powiązani z producentami eksportującymi muszą wypełnić załącznik 1 do kwestionariusza dla tych producentów eksportujących. Definicja strony powiązanej znajduje się w przypisie 4.

⁽⁶⁾ Dane przekazane przez niepowiązanych importerów mogą być wykorzystane także w związku z innymi aspektami niniejszego dochodzenia niż stwierdzenie subsydiowania.

W przypadku konieczności ustalenia wzorca wybór wzorca importerów może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży do Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do wzorca wszystkich znanych importerów niepowiązanych i zrzeszenia importerów.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia, Komisja prześle kwestionariusze do importerów niepowiązanych włączonych do wzorca oraz do wszelkich znanych zrzeszeń importerów. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o doborze wzorca, o ile nie wskazano inaczej. Wypełniony kwestionariusz będzie zawierał informacje m.in. o strukturze ich przedsiębiorstw(-a), rodzaju działalności przedsiębiorstw(-a) w związku z produktem objętym dochodzeniem oraz o sprzedaży produktu objętego dochodzeniem.

5.2. Procedura dotycząca stwierdzenia szkody

Przez szkodę rozumie się istotną szkodę dla przemysłu unijnego lub zagrożenie istotną szkodą dla przemysłu lub znaczne opóźnienie powstawania takiego przemysłu. Ustalenie szkody odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny wielkości przywozu towarów subsydiowanych, jego wpływu na ceny produktów podobnych w kraju przywozu oraz wpływu tego przywozu na przemysł unijny. W celu ustalenia, czy przemysł unijny doznał istotnej szkody, wzywa się producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem do udziału w dochodzeniu Komisji.

5.2.1. Dochodzenie dotyczące producentów unijnych

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów unijnych uczestniczących w postępowaniu i w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów unijnych, wybierając wzorzec (proces ten zwany jest także „ustaleniem wzorca”). Ustalenie wzorca zostanie przeprowadzone zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności ustalenia wzorca i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić wybór wzorca, wszyscy producenci unijni lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji. Strony mają 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej, aby zgłosić się i dostarczyć Komisji następujące informacje na temat ich przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

- nazwę, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,
- dokładne określenie rodzaju działalności przedsiębiorstwa w skali światowej w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem,

- wartość sprzedaży produktu objętego dochodzeniem, w euro, dokonanej na rynku unijnym w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r.,
- wielkość sprzedaży produktu objętego dochodzeniem, w tonach, dokonanej na rynku unijnym w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r.,
- wielkość produkcji produktu objętego dochodzeniem, w tonach, w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r.
- wielkość przywozu do Unii, w tonach, produktu objętego dochodzeniem wyprodukowanego w kraju, którego dotyczy postępowanie, w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r., w stosownych przypadkach,
- nazwy i dokładne określenie rodzaju działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych⁽⁸⁾ uczestniczących w produkcji lub sprzedaży produktu, którego dotyczy dochodzenie (wyprodukowanego w Unii lub w kraju, którego dotyczy postępowanie),
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w wyborze wzorca.

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do wzorca. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do wzorca, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi („kontrola na miejscu”). W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do wzorca, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących producentów unijnych opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiej strony mniej korzystny niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Ponadto, w celu otrzymania informacji uznanych za niezbędne dla wyboru wzorca producentów unijnych, Komisja może również skontaktować się ze wszystkimi znanymi zrzeszeniami producentów.

Istotne informacje dotyczące wyboru wzorca, inne niż informacje wymienione powyżej, muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

W przypadku konieczności ustalenia wzorca wybór wzorca producentów unijnych może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży do Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do wzorca wszystkich znanych producentów unijnych i zrzeszenia producentów unijnych.

⁽⁸⁾ Definicja strony powiązanej znajduje się w przypisie 4.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do producentów unijnych włączonych do wzorca oraz do wszelkich znanych zrzeszeń producentów unijnych. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o wyborze wzorca, o ile nie wskazano inaczej. Wypełniony kwestionariusz będzie zawierał informacje między innymi na temat struktury przedsiębiorstw(-a), sytuacji finansowej przedsiębiorstw(-a), działalności przedsiębiorstw(-a) w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, kosztów produkcji oraz sprzedaży tego produktu.

5.3. Procedura oceny interesu Unii

Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego w przypadku stwierdzenia subsydiowania i ustalenia, że spowodował on szkodę, zostanie podjęta decyzja, czy wprowadzenie środków wyrównawczych nie będzie sprzeczne z interesem Unii. Producenci unijni, importerzy, reprezentujące ich stowarzyszenia, organizacje reprezentujące użytkowników i konsumentów są proszeni o zgłoszenie się w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Aby wziąć udział w dochodzeniu, organizacje reprezentujące konsumentów muszą w tym samym terminie wykazać istnienie obiektywnego związku między swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Strony, które zgłoszą się w wyżej wymienionym terminie, mogą przedstawić Komisji informacje dotyczące zgodności wprowadzenia środków z interesem Unii w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Informacje te można przedkładać w dowolnej formie lub korzystając z kwestionariusza przygotowanego przez Komisję. W każdym przypadku informacje przedstawione zgodnie z art. 31 zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy w momencie ich przedstawienia będą poparte rzeczywistymi dowodami.

5.4. Inne oświadczenia pisemne

Z zastrzeżeniem uregulowań zawartych w niniejszym zawiadomieniu, wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. O ile nie wskazano inaczej, informacje te i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5.5. Możliwość przesłuchania przez służby Komisji prowadzące dochodzenie

Wszystkie zainteresowane strony mogą wystąpić o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie. Wszystkie wnioski o przesłuchanie należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie powinny być składane w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze stronami.

5.6. Procedura składania oświadczeń pisemnych i przysyłania wypełnionych kwestionariuszy oraz korespondencji

Wszelkie oświadczenia, w tym informacje przedstawiane w związku z wyborem wzorca, wypełnione kwestionariusze i aktualizacje zawartych w nich informacji, składane przez zainteresowane strony, należy składać na piśmie, zarówno na papierze, jak i w formie elektronicznej, oraz należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Jeżeli zainteresowana strona ze względów technicznych nie może złożyć swoich oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej, musi niezwłocznie powiadomić o tym Komisję.

Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencje dostarczone przez zainteresowane strony należy oznakować „Limited”⁽⁹⁾, jeżeli wnioskowano o traktowanie tych dokumentów na zasadzie poufności.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zainteresowane strony przedstawiające informacje „Limited” powinny przedłożyć ich podsumowania niemające poufnego charakteru, oznakowane „Do wglądu zainteresowanych stron”. Podsumowania muszą być wystarczająco szczegółowe, żeby pozwolić na prawidłowe zrozumienie istoty informacji dostarczanych jako poufne. Jeżeli zainteresowana strona przekazująca poufne informacje nie dostarczy ich podsumowania niemającego poufnego charakteru w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, takie poufne informacje mogą zostać pominięte.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks +32 22956505

6. Odmowa współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń tymczasowych lub końcowych, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁹⁾ Niniejszy dokument to dokument poufny zgodnie z art. 29 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93) i art. 12 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

7. Rzecznik praw stron

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski stron trzecich o przesłuchanie. Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchanie indywidualnej zainteresowanej strony i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.

Wniosek o przesłuchanie przez rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie powinny być składane w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze stronami.

Rzecznik praw stron umożliwi także przeprowadzenie przesłuchania, podczas którego strony będą mogły przedstawić różne poglądy i kontrargumenty dotyczące między innymi kwestii subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii. Przesłuchanie takie może odbyć się, co do zasady, najpóźniej w końcu czwartego tygodnia następującego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu: (http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm).

8. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie 13 miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, tymczasowe środki mogą zostać wprowadzone nie później niż 9 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

9. Przetwarzanie danych osobowych

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do komunikatu Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 95/16/WE z w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do maszyn

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 52 z dnia 2 marca 2010 r.)

(2010/C 87/11)

Strona 5:

zamiast:

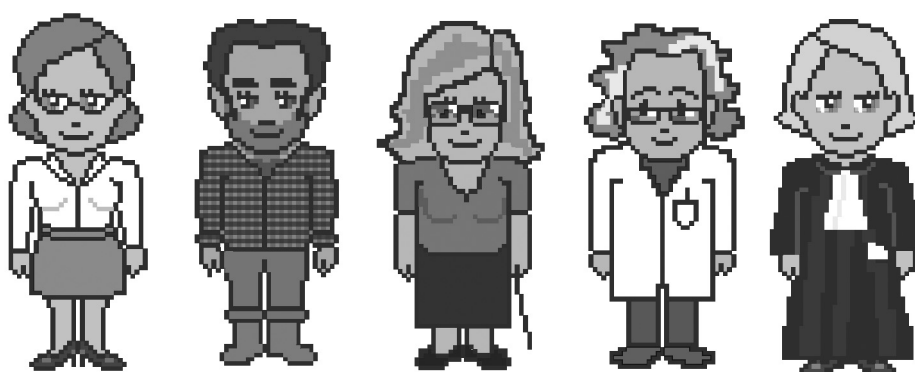
„CEN	EN 81-1:1998+A3:2009 Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów – Część 1: Dźwigi elektryczne	Pierwsza publi- kacja	EN 81-1:1998 Przypis 2.1	30.6.2011
CEN	EN 81-2:1998+A3:2009 Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów – Część 2: Dźwigi hydrauliczne	Pierwsza publi- kacja	EN 81-2:1998 Przypis 2.1	30.6.2011
CEN	EN 81-28:2003 Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów – Dźwigi osobowe i towarowe – Część 28: Zdalne alarmowanie w dźwigach osobowych i towarowych	10.2.2004”		

powinno być:

„CEN	EN 81-1:1998+A3:2009 Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów – Część 1: Dźwigi elektryczne	Pierwsza publi- kacja	EN 81-1:1998 Przypis 2.1 Przypis 4	30.6.2011
CEN	EN 81-2:1998+A3:2009 Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów – Część 2: Dźwigi hydrauliczne	Pierwsza publi- kacja	EN 81-2:1998 Przypis 2.1 Przypis 4	30.6.2011
CEN	EN 81-28:2003 Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów – Dźwigi osobowe i towarowe – Część 28: Zdalne alarmowanie w dźwigach osobowych i towarowych	10.2.2004	Przypis 4”	

EU Book shop

Publikacje UE –
wszystko, czego szukasz!

bookshop.europa.eu

V Ogłoszenia

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Komisji Europejskiej

2010/C 87/09	Zaproszenie do składania wniosków w sprawie grantów dla naukowców w ramach programu prac wspólnego Europejskiego Programu Badań Metrologicznych (EMRP)	16
--------------	--	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisji Europejskiej

2010/C 87/10	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii	17
--------------	---	----

Sprostowania

2010/C 87/11	Sprostowanie do komunikatu Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 95/16/WE z w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do maszyn (Dz.U. C 52 z 2.3.2010)	23
--------------	---	----

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL